

Arrest

nr. 155 308 van 26 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 26 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Georgisch staatsburger van Georgische origine te zijn, afkomstig uit Rustavi, Georgië. U woonde er samen met uw vrouw en kinderen. Begin mei 2014 kwam u Erosi Kitsmarishvili, een vriend sinds uw jeugd en politicus voor de partij Our Georgia, tegen op een feestje van een gemeenschappelijke vriend in Rustavi. Erosi Kitsmarishvili vertelde u dat hij mee zou doen aan de burgemeestersverkiezingen in Rustavi en vroeg u om hem te helpen bij de coördinatie van zijn verkiezingscampagne. U stemde hiermee in en begon voor de campagne te werken rond 25 mei, ongeveer twee weken voor de verkiezingen. U gaf instructies aan medewerkers die de campagne hielpen en deed ook zelf campagnewerk. Erosi Kitsmarishvili won de verkiezingen uiteindelijk niet. Op 15 juli 2014 werd zijn lichaam, dat een schotwonde vertoonde, gevonden in een parkeergarage in

Tbilisi. Het officiële onderzoek focuste zich zeer snel op zelfmoord. U, net als de familie van Kitsmarishvili, gelooft dit echter niet. Op 18 juli werd u een eerste keer ondervraagd door de politie van Rustavi over uw banden met Kitsmarishvili en het werk dat u voor zijn campagne had gedaan. U werd een tweede maal ondervraagd op 25 juli. Dit maal was de sfeer helemaal anders. De onderzoekers zeiden dat het een zelfmoord was geweest en eisten dat u een op voorhand opgestelde verklaring zou afleggen, die deze piste onderbouwde. Toen u weigerde, bedreigden de onderzoekers u. Ze gaven u een week bedenktijd en lieten u daarna gaan. Op 1 augustus was u 's avonds op weg naar huis toen u werd aangesproken door een van de onderzoekers, V. (...). Hij vroeg u in zijn auto te gaan zitten waarin ook de andere onderzoeker die u bedreigd had zat. Ze vroegen u wat u beslist had, waarop u aangaf dat u nog steeds weigerde mee te werken omdat het leugens waren. Daarop haalden ze nog een derde man op die zich in de buurt bevond, en reden ze weg met u. U werd naar een bosgebied gebracht niet ver van uw huis. Eén van hen stak een pistool in uw mond, waardoor een tand afbrak. De mannen dreigden er mee u te doden. In het bos aangekomen, werd u uit de auto geduwd en geslagen. U kreeg nogmaals een week bedenktijd. Ze voegden hieraan toe dat ze u valselijk zouden beschuldigen van het dealen van drugs indien u zou weigeren. Hierna vertrokken ze terug. Met een taxi keerde u terug naar huis. U had kneuzingen opgelopen maar ging niet naar het ziekenhuis of een dokter. Op 3 augustus dook u onder bij een vriend in Rustavi, waar u tot de 15e verbleef. Daarna dook u onder in Shilda, het dorp vanwaar uw familie afkomstig is. Voor uw vertrek uit Rustavi ging u samen met uw vrouw nog naar een mensenrechtenorganisatie om hulp te vragen. De organisatie noteerde uw verhaal en beloofde u later te contacteren. In de periode dat u in Shilda verbleef, ging uw vrouw terug naar deze organisatie om te informeren. Zij kreeg te horen dat de organisatie uw problemen moest onderzoeken. U verbleef in Shilda tot uw vertrek uit Georgië. In augustus kwamen mannen nog twee keer naar u informeren bij u thuis; na augustus werd er enkel nog telefonisch naar u geïnformeerd. U verliet Georgië uiteindelijk op 3 december 2014. U reisde illegaal naar België, waar u arriveerde op 9 december en dezelfde dag asiel aanvraagde. In februari 2015 werd uw zoon aangesproken door deze mannen. Ze vroegen uw zoon waar u was, waarop deze antwoordde dat u niet meer in Georgië was.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw rijbewijs, identiteitskaart, twee verkoopaktes en een Georgisch medisch attest.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u problemen had gekregen met enkele onderzoekers die betrokken waren bij het onderzoek naar de dood van Erosi Kitsmarishvili, oud-ambassadeur van Georgië in Rusland en politicus van de partij Our Georgia. U was betrokken geweest bij diens verkiezingscampagne voor de burgemeestersverkiezingen in Rustavi niet lang voor zijn dood en de onderzoekers eisten van u dat u verklaringen zou afleggen die de hypothese dat Erosi Kitsmarishvili zelfmoord had gepleegd, ondersteunden. Nadat u dit geweigerd had, werd u bedreigd. (CGVS d.d.03/04/2015, p.11-12, 19, 20-21) Bij een eventuele terugkeer naar Georgië vreest u dat de onderzoekers hun bedreigingen waar zullen maken en u zullen laten opsluiten in de gevangenis omdat u hen niet had geholpen. (CGVS, p.27)

Omwille van de onderstaande redenen dient er evenwel besloten te worden dat u er niet in slaagt uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen blijkt dat de autoriteiten u onder druk zouden hebben gezet, minstens ten dele omdat u meegeholpen had aan de campagne. (CGVS, p.6, 26) Bij de eerste oproeping voor een verhoor door de politie – waarop de onderzoekers zich zouden hebben gebaseerd om u later te viseren (CGVS, p.19, 26) – zou men bovendien als reden voor het verhoor opgegeven hebben dat u voor de verkiezingscampagne van Erosi Kitsmarishvili werkte (CGVS, p.18).

Echter, er kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaring als zou u tijdens de campagne voor de burgemeestersverkiezingen in Rustavi in 2014 voor Erosi Kitsmarishvili hebben gewerkt.

Meer bepaald strookten de verklaringen die u aflegde over het verloop van de verkiezingen niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd. Uit deze informatie, o.a. afkomstig van de Centrale Kiescommissie, blijkt dat de burgemeestersverkiezingen in Rustavi bestonden uit twee rondes. In de eerste ronde deden negen kandidaten mee, waaronder Erosi Kitsmarishvili. Hij eindigde als derde met twaalf procent van de stemmen, achter Mamuka Chikovani en Davit Jikia, respectievelijk de kandidaten voor United National Movement (UNM) en Georgian Dream. Deze twee kandidaten gingen door naar de tweede ronde. Nadat Erosi Kitsmarishvili de tweede ronde niet gehaald had, gaf hij voor de tweede ronde zijn steun aan de kandidaat van UNM. Uw beschrijving van het verloop van de verkiezingen stemt hiermee echter geenszins overeen. Toen u aanvankelijk werd gevraagd wat Erosi Kitsmarishvili's resultaat was bij de verkiezingen, gaf u aan dat hij verloor van de kandidaat van Georgian Dream met ongeveer veertig procent van de stemmen. U gaf hierbij aan dat er in totaal maar drie kandidaten meededen en dat de derde kandidaat (Zura Dzhevakhishvili van Labour) slechts vijf procent van de stemmen haalde. U gaf verder aan dat de verkiezing eindigde op 15 juni en ontkende dat er een tweede

ronde was. (CGVS, p.14-15) Uit uw voormelde verklaringen dient afgeleid te worden dat volgens u geen kandidaat van UNM meedeed. Zowel uw verklaringen over het resultaat van Kitsmarishvili als over de andere deelnemers zijn onjuist. Er deden meer kandidaten meer dan u aangaf, er deed wel degelijk een kandidaat mee van UNM maar er was geen kandidaat genaamd Dzhavakhishvili. Toen u werd gevraagd of er geen kandidaat van UNM deelnam, wijzigde u bovendien plots uw verklaringen volledig. U stelde dat er vier partijen meededen aan de verkiezingen; dat Kitsmarishvili zich terugtrok uit de race voor de dag voor de eerste kiesronde gelet op tegenvallende peilingen; en dat hij toen zijn steun gaf aan de kandidaat van UNM. (CGVS, p.15-16) Dit is tegenstrijdig met zowel uw aanvankelijke verklaringen als met de voormelde informatie. Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen, stelde u ter verklaring dat u “geen politicus [bent]”, dat het moeilijk is en dat u merkte dat hij niet meedeed aan de verkiezingen en “zijn stemmen” aan een andere kandidaat gaf. (CGVS, p.16) Dit kan echter bezwaarlijk verklaren waarom u aanvankelijk aan had gegeven dat hij wel degelijk met de verkiezingen had meegedaan, en bovendien veertig procent van de stemmen had gehaald. Hiermee geconfronteerd, haalde u aan dat het officieel de kandidaat was van UNM die veertig procent had gehaald en dat u dit had “verbonden” aan het feit dat Kitsmarishvili zijn stemmen aan hem had gegeven, een feit waarvan u bevestigde dat het op de dag voor de eerste ronde plaatsvond. (CGVS, p.16) Ook dit verklaart de tegenstrijdigheden echter niet. Vooreerst is het weinig aannemelijk te noemen dat u de kandidaat van UNM en Erosi Kitsmarishvili, nota bene de man voor wie u campagne voerde, op een dusdanige manier met elkaar zou verwarren. Bovendien is deze versie nog steeds tegenstrijdig met de voormelde informatie, waaruit immers blijkt dat Kitsmarishvili wel degelijk aan de eerste ronde meedeed en pas nadien zijn steun gaf aan de kandidaat van UNM. Toen u werd gewezen op het feit dat uw verklaringen over het verloop van de verkiezingen niet overeen kwam met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie, zei u enkel dat u zich kan vergissen in percentages maar dat het een feit was dat Erosi Kitsmarishvili zijn kandidatuur liet vallen en UNM steunde. U verklaarde even later plots ook dat er wel degelijk twee rondes waren geweest. (CGVS, p.25) Gewezen op uw aanvankelijke verklaringen over het aantal rondes, stelde u dat u dit inderdaad hebt verteld en dat u weet wat uw taak was. (CGVS, p.26) Hiermee verklaart u echter niet de tegenstrijdigheid. Geconfronteerd met het aantal kandidaten in de eerste ronde, en het feit dat Kitsmarishvili hier wel aan meedeed, moest u een verklaring schuldig blijven. U opperde enkel de mogelijkheid dat u het misschien verkeerd had uitgelegd. (CGVS, p.26) Dit overtuigt echter geenszins. Indien u werkelijk had meegeholpen bij de coördinatie van de kiescampagne van Kitsmarishvili, mag verwacht worden dat u dergelijke elementaire zaken aangaande het verloop van de verkiezingen accuraat zou kunnen beschrijven, te meer daar u hooggeschoold bent (CGVS, p.4-5). Ook dit werd u tegengeworpen. U stelde hierop dat u niet echt in politiek geïnteresseerd was geweest voor u betrokken was bij de kiescampagne. (CGVS, p.26) Ook dit verklaart de eerder gedane vaststellingen niet. Immers, van een persoon die actief betrokken zou zijn geweest bij de campagne van een kandidaat, mag verwacht worden dat hij het verloop van de verkiezingen die daarop volgen, en zeker de prestaties van zijn kandidaat, accuraat kan schetsen. De vaststelling dat u dit niet kan, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde deelname aan de verkiezingscampagne. Gelet op het feit dat uw deelname aan de kiescampagne een centrale rol speelt in uw asielrelaas, wordt ook de geloofwaardigheid van dit relaas ernstig ondermijnd.

Voorts dient te worden gewezen op het feit dat u geen begin van bewijs van de vermeende vervolgingsfeiten hebt neergelegd, terwijl dergelijke stukken verwacht mogen worden en u had toegezegd om deze neer te leggen. Meer bepaald verklaarde u dat u naar aanleiding van uw problemen met de onderzoekers samen met uw vrouw naar een niet-gouvernementele organisatie die zich bezig houdt met de verdediging van mensenrechten stapte. (CGVS, p.8, 26) U zou er uw verhaal gedaan hebben en een medewerker van de organisatie zou dit, samen met uw contactgegevens, genoteerd hebben. (CGVS, p.27) Gelet op uw verklaringen kan dan ook verwacht worden dat u hiervan enig bewijs zou neerleggen. U bood zelf aan om uw vrouw te vragen naar deze organisatie te stappen teneinde een dergelijk bewijs te bekomen. (CGVS, p.8) Op het einde van het gehoor werd aan u gevraagd om dit te doen en werd er u een termijn gegeven waarbinnen dit moest gebeuren. (CGVS, p.29) Zij hierbij gewezen op uw verklaring als zou uw vrouw in de periode dat u was ondergedoken, zelf nogmaals naar deze ngo gestapt zou zijn om te informeren naar een stand van zaken. (CGVS, p.27) Er kan bijgevolg aangenomen worden dat uw vrouw in staat is om in een redelijke tijdspanne de gevraagde documenten te bekomen. Desondanks hebt u tot op heden, zijnde ruim een maand na het gehoor, nog steeds geen bewijs van deze mensenrechtenorganisatie overgemaakt. De afwezigheid van een dergelijk bewijsstuk ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Dit laatste wordt verder onderbouwd door de vaststelling dat u zelfs de naam van de mensenrechtenorganisatie waar u naar toe stapte om hulp te vragen, niet kende. (CGVS, p.8, 26) Dat u een dergelijk elementair element niet zou kennen, is weinig aannemelijk te noemen indien u werkelijk bij deze organisatie zou zijn geweest om hulp te zoeken aangaande uw problemen.

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat u de door u verklaarde problemen met de autoriteiten omwille van de dood van Erosi Kitsmarishvili geenszins aannemelijk maakt.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat ook aangaande de problemen die u zou hebben gekend met uw bedrijf – u zou de activiteiten hebben stopgezet na de machtsovername van Georgian Dream – kan worden besloten tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u, gevraagd of er buiten de problemen naar aanleiding van de dood van Erosi Kitsmarishvili nog andere redenen waren voor uw vertrek, negatief antwoordde. (CGVS, p.12)

Voorts haalde u in eerste instantie aan dat het sinds de regeringswissel moeilijk werd voor uw bouwbedrijf om opdrachten binnen te halen. Gevraagd naar een reden hiervoor, herhaalde u enkel dat uw bedrijf geen opdrachten meer kreeg via aanbestedingen van de overheid. (CGVS, p.5) Louter het feit dat u geen overheidsaanbestedingen meer won, is onvoldoende om te spreken van vervolging of ernstige schade. Verder stelde u dat de nieuwe regering uw bedrijf viseerde met financiële inspecties. Het loutere feit dat uw bedrijf audits onderging is geenszins voldoende is om te spreken van vervolging of ernstige schade. U gaf aan dat u een boete kreeg omwille van een fout in de boekhouding. Volgens u zou deze fout effectief gebeurd zijn maar zou de boete volgens een vriend van u te hoog geweest zijn. (CGVS, p.5) Desondanks liet u na om hiertegen ergens een klacht in te dienen. (CGVS, p.6) U stelde dat het nutteloos was om de procedures te volgen omdat het u veel geld zou kosten en u wist dat u niet kon winnen omdat u niets kon bewijzen. (CGVS, p.6) Dit laatste kan alvast niet zonder meer worden aangenomen. Indien het werkelijk een geschil was over de berekening van de boete, zoals u stelde (CGVS, p.6), en de inbreuken uit de boekhouding bleken, mag aangenomen worden dat u wel degelijk over bewijsmateriaal beschikte. Gelet op het voorgaande kan ook in deze niet gesproken worden van vervolging of ernstige schade.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen kan er niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten vermogen niet om deze conclusie te wijzigen. Uw rijbewijs en identiteitskaart bevatten enkel gegevens betreffende uw persoon die door mij niet in twijfel getrokken worden. De verkoopaktes van een huis en een stuk grond in het dorp Shilda tonen enkel aan dat u deze zaken hebt verkocht. Zij bevatten geen informatie aangaande de door u verklaarde problemen. (CGVS, p.7) Het attest van een stomatoloog uit Georgië ten slotte toont enkel aan dat u in Georgië een behandeling kreeg voor een aantal gebroken tanden. Er blijkt evenwel niet uit hoe u dit trauma had opgelopen, zodat het attest uw asielrelaas niet op objectieve wijze kan staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde

verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Betreffende de vastgestelde flagrante onjuistheden en tegenstrijdigheden aangaande de burgemeestersverkiezingen in Rustavi in 2014 oppert verzoekende partij dat zij zich niet alle details nog kan herinneren en dat zij niet in politiek was geïnteresseerd en herhaalt zij in twee uiterst korte citaten uit het gehoorverslag dat zij wel degelijk gewag heeft gemaakt van vier partijen waaronder UNM, dat er twee verkiezingsrondes waren en dat Erosi Kitsmarishvili *“omdat hij zijn kandidatuur liet vallen, hij zijn stemmen gaf aan UNM”*. Verzoekende partij wijst erop dat zij deze geciteerde verklaringen heeft gedaan zonder dat zij erop werd gewezen dat haar eerste verklaringen onjuist waren.

2.2.3.2. De Raad oordeelt evenwel dat het louter herhalen van twee korte fragmenten uit het gehoorverslag, die bovendien door verwerende partij in haar motivering werden opgenomen, niet de uitgebreide motivering gesteund op flagrante onjuistheden en tegenstrijdige verklaringen weerlegt. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag dat verzoekende partij meermaals werd geconfronteerd met de onjuistheid van haar desbetreffend voorgehouden beweringen, hetzij rechtstreeks, hetzij met suggestieve vragen naar bijvoorbeeld de aanwezigheid van een bepaalde politieke partij (administratief dossier, stuk 8, p. 15-16 en 26). Verder wijst de Raad erop dat het zich op flagrante wijze tegenspreken over het aantal stemrondes en over het behaalde resultaat van de kandidaat waarvoor verzoekende partij zelf campagne voerde, en de opmerkelijk onjuiste verklaringen over het aantal kandidaten en wie er kandidaat was en over het deelnemen van Erosi Kitsmarishvili aan de eerste verkiezingsronde evenwel geen details betreffen. Dergelijk eenvoudige elementaire feitelijkheden van een kiescampagne kunnen worden geacht bekend te zijn aan verzoekende partij die zelf campagne voerde voor één van de kandidaten en die bovendien zelfs instructies gaf aan ander campagnemedewerkers, zeker nu verzoekende partij daarenboven nog hooggeschoold is. Het in algemene bewoordingen stellen niet geïnteresseerd te zijn in politiek mist elke relevantie daar verzoekende partij door campagne te voeren voor Erosi Kitsmarishvili en deze campagne organisatorisch in handen te nemen *de facto* aantoonde minstens in de burgemeestersverkiezingen in Rustavi van 2014 geïnteresseerd te zijn geweest en zelfs persoonlijk betrokken te zijn geweest. Desbetreffend door verwerende partij vastgestelde flagrante onjuistheden en tegenstrijdigheden blijven derhalve onverminderd overeind en doen terecht besluiten tot het ongeloofwaardig bevinden van het voorgehouden asielrelaas.

2.2.4. Waar verzoekende partij suggereert dat haar echtgenote geen document kon bekomen van de mensenrechtenorganisatie waar zij zich voor steun hadden aangeboden daar het in Georgië moeilijk is om documenten te verkrijgen zonder een aanzienlijke som geld te betalen, dit ingevolge de corruptie, oordeelt de Raad dat – buiten de vaststelling dat dit een blote bewering betreft daar deze met generlei objectieve informatie wordt onderbouwd – niet kan worden aangenomen dat mensenrechtenorganisaties, die opkomen ter bescherming van deze rechten en wantoestanden aankaarten, de personen die zij in bescherming nemen zouden weigeren van attesten te voorzien tenzij hiervoor grof geld wordt betaald. Hierbij wenst de Raad te benadrukken dat verzoekende partij de naam van de bewuste mensenrechtenorganisatie niet kende, zoals gemotiveerd in de bestreden beslissing, en verzoekende partij deze motivering ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand moet worden beschouwd.

2.2.5. In verband met de bemerking van verzoekende partij volledig te kunnen instemmen met navolgend motivering: *“Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat ook aangaande de problemen die u zou hebben gekend met uw bedrijf – u zou de activiteiten hebben stopgezet na de machtsovername van Georgian Dream - kan worden besloten tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.”*, wijst de Raad erop dat in deze motivering de negatie ontbreekt en dit duidelijk een materiële vergissing betreft. Immers blijkt uit de op deze motivering volgende verdere onderbouwing ervan dat het louter niet binnenhalen van overheidsopdrachten en het ondergaan van audits naar aanleiding van financiële inspecties onvoldoende is om te spreken van vervolging of ernstige schade.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT